

Umjesto cestitke za Tvoj rodendan...

by [Radmila Solesa-Cetic](#) on Wednesday, April 6, 2011 at 1:37am

Mili moj,

Rodendane slave djeca, ponavljao si svakoga aprila. Ipak, slavili smo svaku dobijenu godinu, nasem najstarijem "djetetu" u kuci. Moja odbrana je bila – i ti si necijie dijete. Slavlja sam voleljela zbog raje, muzike, domace hrane i pica. I poklona koje sam tebi poklanjala. Uz svaki tvoj pravi, neku kompjutersku, tehnicku dzidu redovno sam ti poklanjala i "greskom" izabran zenski parfem, jedne godine najljepseg slona u (mojoj) kolekciji, i gotovo uvijek, zasadila bih Tvoju ruzu u nasem vrtu.

Ako nista od toga s paznjom i ljubavlju upakovanog dara nije bilo bas po tvom, izvlacila sam se, svakoga aprila, na isti fazon – hej, pa dva sam ti sina rodila, kud ces vise. I palilo je uvijek. Svakog si se aprila s toplinom u ocima zahvaljivao na nasim bebama.

Iz silnih si se koma i poslije mnogih anesteziya budio s voljom za zivot i sigurnoscju da ce sve biti u redu. Bebe su ti bili motiv, pokretac, snaga. Zbog njih smo odlucili da ne ganjamo karijere i milione, da svu energiju usmjerimo u odgajanje nasih malih stvorenja, da nam postanu casni ljudi. Proslog sam ti ljeta rekla i da se kojim slucajem nama nesto desi, pa oboje odemo, u redu je, završili smo svoj posao. Znaj. Mogu. Bez nas.

Danas, kad punis pedeset i devet, znam da ti se i ne ide u sezdesetu. Znam da je odlazak nase bebe promijenio sve. Znam da ti nedostaju neumorne konverzacije s najpametnijim stvorenjem koje smo upoznali, znam da ne mozes zamisliti da je sva ta snaga koju je to divno stvorenje nosilo samo stala, nestala. Znam i da je nesreca sto niko osim nas nije osjetio sve to, cak ni nase sestre, ni njihova djeca. Znam da je budenje tesko, da nevjerica nije nestala, da su pluca tijesna.

Ali, u ime naseg malog andela s krilima i naseg ovozemaljskog andela, kreni. Moji pokloni su jos uvijek tu. Zagrili Sandra s ljubavlju i rukama, zagrli Tina s ljubavlju i mislima. Kreni, kreni sa mnom. Trazicemo Tina medu zvijezdama, cekati ga u snovima. Ja cu ga nalaziti u mirisu gdje ti kragna dodiruje sijede vlasi, u hodju tvom. Ti ces ga vidjeti u mojim dugim prstima i sirokom Sandrovom osmijehu. Tu je.

Skupa smo.

Udi u sezdesetu s osmijehom, ne da smo imali, jos uvijek imamo dva
andela, dva najljepa dara.

Za Tvoj rodendan.

Tvoja Radmila